

Sjećanje Puhalo Milana na
NATALIJU JOVIĆ.-

NATALIJA JOVIĆ

Natalija Jović rođena je u Kninu 28.marta 1900. godine u porodici Vladimira i Andje, rođene Katić. Otac je bio učitelj, a kada mu je brat umro, preuzeo je da vodi njegovu trgovačku radnju.

Natalija je imala 2 brata i tri sestre. Jedan brat poginuo je kao partizan u Crnoj Gori, a drugi je 1940. godine umro. Dvije sestre su se zvale Mira i Kaća, a imena treće se ne sjećam.

Pohađala je osnovnu školu u Kninu. Iz njenog kazivanja znam da je završila gimnaziju u Šibeniku. U Šibenik je prešla na školovanje iz zdravstvenih razloga. Tamo je stanovala kod brata svoje majke Ratka Katića. Ratko Katić bio je oženjen sestrom ili bliskom rođakom Sime Matavulja.

Studirala je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Tamo se i upoznala sa Cvijetom Marijan sa kojom će kasnije zajedno raditi u Realnoj gimnaziji u Banjoj Luci.

Budući da je Cvijeta Marijan bila moja rođjaka, preko nje sam se i upoznao sa Natom. Naime, upoznali smo se tek nešto oko desetak dana prije nego što smo odvedeni u logor 1941. godine. Cvijeta i Nata došli su do mene da se posavjetujemo šta da radimo obzirom na stanje u uslovima divljačnja ustaške vlasti.

Odvedeni smo u logor u Požegu. Tamo smo se družili. Iz logora smo transportom prebačeni u Srbiju. Prvo smo došli u Beograd, ali smo odmah produžili put u Arandjelovac. Iz Arandjelovca smo upućeni u selo DAROSAVU, koje se sada zove Partizani. Tamo smo prispjeli 4. avgusta 1941. godine. Negdje krajem novembra 1941. godine prešli smo u Bukovik kod Arandjelovca.

Znam da je Nata ilegalno radila. Svoj antifašistički rad dalje je nastavila. Godine 1942. bila je uhapšena. Ne znam ko ju je prijavio, ali je poznato da je prijava podnesena u Beogradu. Policijske vlasti odvele su je u Beograd

Arhiv Doc. krajino B. Luka

ABK 209-MG-11/109

i držale u zatvoru u Djušinoj ulici. Nisam siguran da li je to zloglasna Glavnjača.

Obzirom da mi je bila bliska prijateljica otputovao sam u Beograd. Uputili su me na jednog advokata, čiji je se imena ne sjećam, kome sam se obratio sa molbom da preduzme sve što je moguće da se Nata pusti iz zatvora. Znam da je bio dobar i pošten advokat, a i da je kasnije i sam bio uhapšen od policije.

Nata je bila puštena iz zatvora jer joj ništa nisu mogli dokazati. Možda su i intervencije pomogle. Nakon puštanja iz zatvora došla je u Bukovik.

Jednog dana, čini mi se između 25. i 28. novembra 1943. godine, došla je do mene i rekla: "Idi gdje hoćeš. Ja idem u partizane!" Njena je odluka bila čvrsta. Ja sam odlučio da idem u Požarevac do moje sestre koja je tamo bila udata.

Nata je čekala vezu da se prebaci u partizane. Negdje 2 nedelje poslije našeg razgovora neko ih je provalio. Nata i još oko 5 žena bilo je uhapšeno. Među tim ženama bile su dvije profesorice.

Iz zatvora u Kragujevcu prebačena je u logor na Banjoj u kome je ostala sve dok logor nije oslobođen.

Sa Natom sam se vjenčao tek 11. januara 1947. godine u Banjoj Luci.

Sjećam se da mi je pričala kako je u martu 1941. godine dobila rješenje o premještanju u Prijepolje. Međutim, ona se žalila na rješenje o premještanju. Taj premještaj bio je po kazni. Međutim, izbio je rat u Nata je ostala u Banjoj Luci. Nije mi mnogo pričala o svom ilegalnom radu. Ona je inače bila veoma skromna kao čovjek.

Sjećam se da mi je pričala kako je jednom prilikom u Banjoj Luci prije rata držala predavanje u toku koga je stalno upadao u riječ neki agent. Potom je on dovikivao da prestane sa predavanjem, ali je Nata nastavljala dalje da čita. Agent je tada priskočio i istrgnuo predavanje iz ruku.

Sjećanje Milana Puhala
tirano 11. aprila 1974.-

Arhiv. Doc. brojno B. Luka

ABK 209-MG-1/109